

0 888
1977 5 6

Képes POSTÁS

A POSTÁS SZAKSZERVEZETI TÁJÉKOZTATÓ
MELLÉKLETE

POSTATÖRTÉNETI
INTÉZETI
GYŰJTEMÉNY

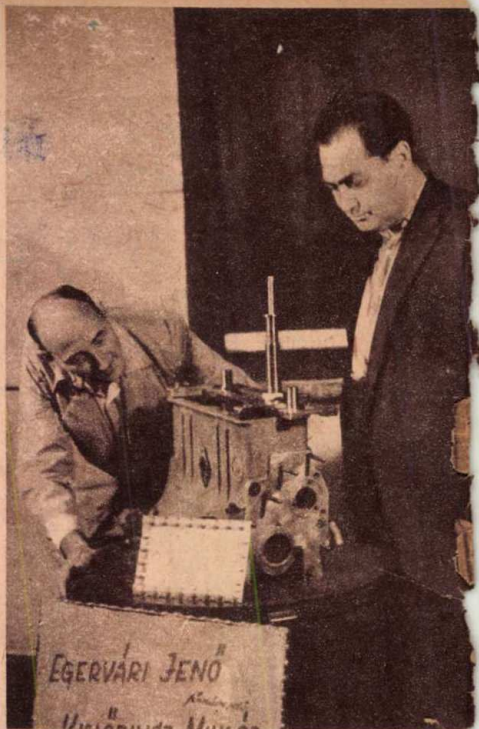
1958
JULIUS

„Ez komoly!” — így vélekednek a szakértők
Pesty László akkumulátor indítóképes-
vizsgáló készülékéről

Az újítói kiállítás megtekintői grafikonokról
és szemléltető tábláról is ellenőrizhetik, hogy
a vállalt 800 000 forintos megtakarításnak
már a felét teljesítették a járműtelep újítói

Egervári Jenő és Kislőrinczi
Miklós főművezetők újítása
a Skoda forgattyúsház szelep-
emelőtöke-furat feldörzsölé-
sére
(Bolvári felvételei)

Újítók a takarékoságért!

Ez év elején a Posta Köz-
ponti Járműtelep dolgozói a
szakszervezeti taggyűlésen
felajánlották, hogy az 1958.
évben hatszor annyi forintot
takarítanak meg a népgazda-
ságnak újítással, mint 1956-
ban.

A vállalat eredménye az
első negyedévben kb. 400 000
forint. Hogy hogyan? — és
milyen újításokkal érték el
ezt az eredményt? — Ezt
mutatták be a járműtelep
újítói június 16-án a két-
napos újítói kiállításon

Sokan megnézték Bajdosó
Flórián ötletes akkumulátor
szigetelővágó készülékét is

A BÉKE ÉRDEKÉBEN

A Szakszervezeti Világszövetség IV. Kongresszusán hozott határozat alapján július 14—20 között ülésezett Prágában a dolgozó fiatalok első szakszervezeti világkonferenciája. Ezen megvitatták művelődésük, munkakörülményeik, szakmai továbbképzésük lehetőségeit, a fiatalok fokozottabb részvételét a szakszervezeti mozgalomban és napjaink legfontosabb problémáját, a béke megvédéséért kezdeményezett egységakció megvalósítását.

Ezen a kongresszuson részt vettek a magyar szakszervezetek fiataljai is és sikraszálltak az egész világ fiatal dolgozóinak jobb jövőjéért; — mert nyugaton még nem adnak ingyen ruhát az ipari tanulóknak, és nincs ingyenes orvosi vizsgálat, a japán ifjúmunkást nem védik társa-

dalombiztosítási törvények, Kanadában még nem ismerték el a fiatalok munkához és tanuláshoz való jogát, Amerikában még nem tiltja törvény a fiatalok éjjeli túlóráztatását. Sorolhatnánk még tovább: a kedvezményes áron juttatott ebédet, a pót-szabadságot, az ingyenes továbbképzést, a táppénzt, az üdültetést, amelyek nálunk már mind megvalósultak, de a kapitalista országok több tízmillió fiatal munkásainak csak követelése.

Hatvan ország mintegy 500 képviselője volt Prágában. Magyarországról a 16 tagú küldöttség elvitte a postás fiatalok ajándékait is, jelképezve azt, hogy a sok tízezer szervezett fiatal munkás között ott küdenek a postás fiatalok is a jobb jövő és a béke érdekében.

Szantner György jó ötletének megvalósítása után a vizesapok, kazánszelepek és hasonló szerelési munkák házi megoldásával 1140 forint már a megtakarítás

Lugosi Józsefné fiókbérlő beosztó egy kis munkaszervezéssel hétfőn két munkahelyen dolgozik. A vasárnapi túlórárt így szabadnapban veheti ki a kézbesítő

Elromlott az asztali lámpa? — Nem kell ide műszerész. Kovács Pál is megjavítja ezt az egyszerű munkát. Huszonkét forint költségesükkentés ez is

SOK KICSI

Fillérek, forintok csupán, de két hónap alatt már 2989 forint 40 fillér! Ennyit könyvelt el a kecskeméti 1. sz. hivatal három vezetője, amikor az ellenőrzés és felülvizsgálat után összegezték az első percben jelentéktelennek látszó filléres megtakarításokat, amelyek ezrekre szaporodva az egyénnek boldogulást, a postának fej-

Molnár Róbert külterületi kézbesítő szabad percelben rossz székeket javít. Eddig már 400 forint, amit ezért a munkáért nem kellett kifizetni a postának

A takarékoság üzemi őrsége: Lukács László megyei hivatalvezető, Huszth Elemér alapszervi párttitkár, Farkas Bertalan szb. elnök

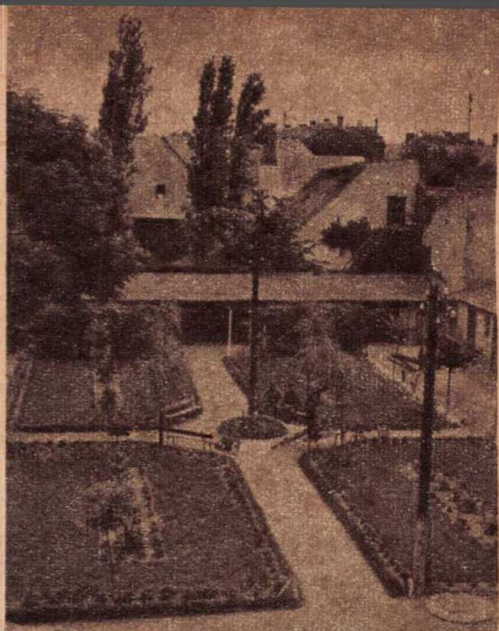
SOKRA MEGY

lődést jelent — és felvirágzik a népgazdaság.

Eddig kifizették a posta költségvetési pénztárából. Most átírták a takarékosági számlára és ott maradt a postán, hogy a megtakarított fillérekben váljon valósággá pártunk és kormányunk takarékosági felhívása.

Nézzük csak, miből lettek a forintok?

Igazán fillérek! Selejtpapírból pénzzsalagot készít Nagy Gábor kapuőr. Ki hinné, hogy ez a munka egyik hónapban 85, a másikban 60 forintos önköltségesőkként jelentett

Azelőtt nem volt pénz, hogy a posta udvarán parkot létesítsenek. A takarékosági munkafelajánlások után ma már a kecskeméti postások kedvelt déli pihenőhelye az udvari park. Itt nem jelentkezett költségesőkként, de ezt az eredményt igen sokra értékelik a kecskemétek

A ceruzával is lehet takarékoskodni, ugye, Nagy szaktárs? — mondja Nyerges Jánosné, a távirtda csoport vezetője, mielőtt odaadja a ceruzát

Salgó Györgyné, a Képes Postás „Ki lesz a legjobb postás háziasszony” pályázat első helyezettje

Készül az est-ebéd

A legjobb postás háziasszony otthonában

Sokak kíváncsiságának kielégítésére Kecskemétre mentünk, ott találtuk otthonában „A legjobb postás háziasszony” pályázatunk első helyezettjét. S ugye, mi sem természetesebb: a legjobb háziasszony házatáján minden rendben van. Ízlésesen berendezett, ragyogóan tiszta a lakás, harmonikus, kiegyensúlyozott a családi élet.

A férj: Salgó György az erősítőállomás vezetője. Üzemében rend, tisztaság és fegyelem. Nincs panasa legkedvesebb beosztottjára sem, mert amióta a felesége — három éve — még nagyobb szorgalommal igyekszik eleget tenni a „férjem-uram” kérésként hangzó utasításainak.

A jó férj — akinek előbb ér véget a munkaideje — a megbeszélés szerint bevásárol mindent

Otthon? Változik a rezort, változik a vezetés. Kell, hogy háztartás dolgában is a szakértelemé legyen a tekintély. Ezért otthon az asszony az úr. — De semmi baj — mondja a férj —, feleségem olyan ügyes (többszörösen díjazott) divattervező, hogy itthoni használatra egy „olyan kalapot” tervezett magának, amiben ketten vagyunk.

Ez így — leírva — mind szép. De mi a gyakorlat? Beszéljenek erről a képek.

Kár, hogy nem padlókefélt volt a Képes Postás ajándéka. A feleség söprögetése után most könnyebb lenne fényesíteni a padlót

A pályadíj sem esúnya ruha, a saját tervezésű mégis kedvesebb. Még egy utolsó „kellék” a szép ruhához és mehetünk...

A férj tanul. A házlasszony ezt az időt is férje mellett tölti. Most éppen a Képes Postás júliusi divattervét készíti

— Este színházba megyünk — mondja a férj.
— Melyik ruhámat vegyem fel? — kérdi a feleség. — Ezt, amit az országos divattervezés pályadíjának adtak?

Megérkezik a kirándulócsoporthoz. A vezető a tábor elrendezését és felszerelését ismerteti

RÖVID KÉT NAP A SÁTORTÁBORBAN

A Posta Oktatási Központja június 12-én nyitotta meg a balatonföldvári ifjúsági táborát. A sátor táborok életének megismertetése érdekében az Oktatási Központ KISZ-szervezete a megnyitó előtt bemutatta azoknak a távgepírós, sokesetű és alközpontos tanfolyamhallgató fiataloknak, akik az idén még nem vehetnek részt a táborozásban.

Délutáni pihenő vasárnap a sátor előtt

Kész a sátor tábor. A sátorvezetők kiállnak egy kis beszélgetésre a „kapuba”
(Sándor István felvételei)

**Dragonya Ferenc, az MSZMP
alapszervezet titkára meleg
szavakkal köszönti a fiatalokat**

**Felhangzik az eskü: ha kell,
fegyverrel is megvédjük a
magyar népköztársaságot, és
hűek maradunk ehhez a
zászlóhoz**

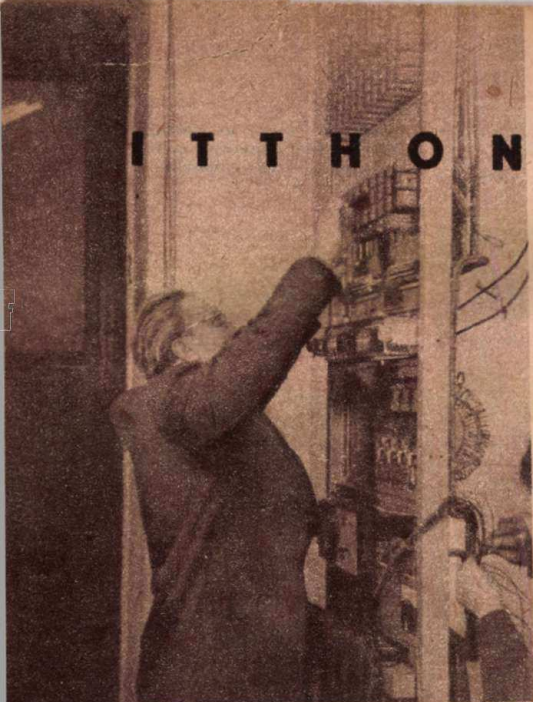
Egyéves jubileum

A Posta Központi Jár-
műtelep KISZ-szerve-
zetének egyéves jubileu-
mán az MSZMP üzemi
alapszervezete vörös se-
lyemzászlót ajándéko-
zott a járműtelep lelkes
fiataljainak, akik ezút-
tal fogadalmat tettek,
hogy tovább haladnak
a megkezdett úton, hűek
maradnak a proletár-
nemzetköziség eszméjé-
hez, és minden erejük-
kel erősítik a Magyar
Népköztársaságot.

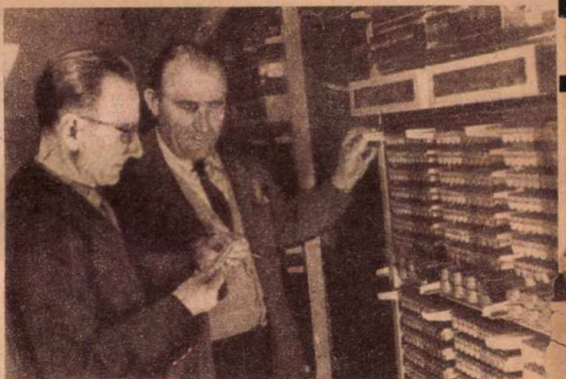
**Hegedüs Imre, a KISZ-szerve-
zet titkára átveszi a párt
vörös selyem zászlaját**

I T T H O N

Holló László, az alközponti üzem vezetője a forrasztások után a jelfogók működését ellenőrzi a munka alatt álló vegyeskereten

A vasszerkezet és a jelfogó keret itthon készült a Posta Alközpont üzemében. — Dorogi László korszerű villanyfűrésszel az előkészítésen dolgozik

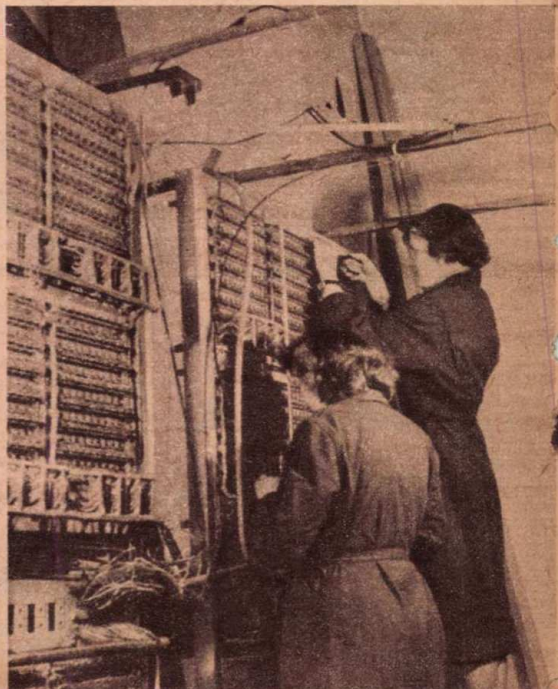

Lestál Gyula műszerész meős és Németh László műszerész szakmailag vizsgálják meg az elkészült jelfogó keretet

Magyar találmány sikere Belgrádban

Budapest és Moszkva után a magyar postás műszakiak Belgrádban, a Partizánstadionban építettek eredményhirdető táblát. Átadás után, a jugoszláv—angol labdarúgó-mérkőzésen működött először, és a jugoszláv labdarúgók győzelmét hirdette teljesen kifogástalanul. Ezért a jugoszláv szaktársak kettős örömmel fogadták ezt

A jelfogó keret vezetőkeit Mihók Éva és Rétvári Ferencné műszerészek nagy gyakorlattal, ügyesen forrasztják

A magyar posta jóhírnevét öregbítő postás műszereszek csoportja

a magyar posta jó hírnevét öregbítő magyar találmányt.

Hogyan működik?

Amikor megszületik az eredmény, a táviró-adógépbe (olyan, mint egy írógép billentyűzete) bekopogják a szöveget. A billentyűk jelzését a „vegyes keret” fogja fel, és a szerkezete továbbítja a jelzőtábla különböző „kereteibe”. A keretben ekkor a betűknek és számoknak megfelelő áramkörök záródnak, ami a jelzőtábla betűmező-égőit bekapcsolja.

A magyar postások kezemunkája nyomán ilyen lett a Partizán-stadion eredmény-hirdetője

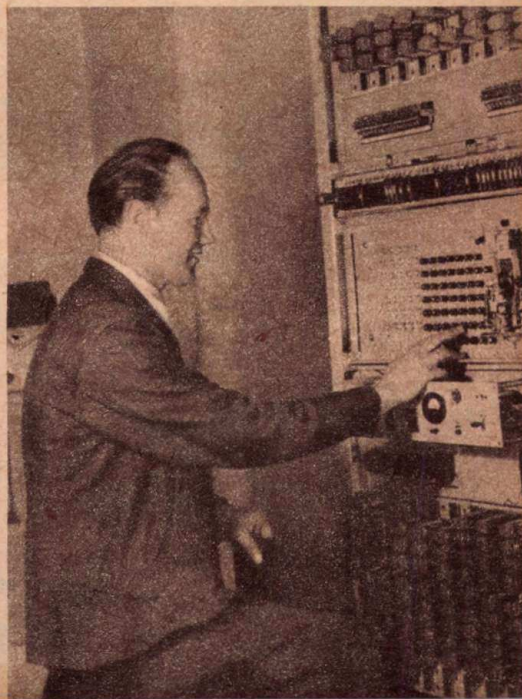

BELGRÁDBAN

A belgrádi postás szaktársak megmutatják a „Kallimegdán”-t, amelynek bástyáiról szép kllátás nyílik a környékre

Az ügynevezett rutinvizsgálat közben, a billentyűk benyomása után a lámpamezőben 35 kis lámpa működése mutatja meg a betű vagy szám formáját

Riport helyett —

néhány kép
Diósgyőrből

Képzeljék el — mondja Berde Béla, a háromszoros „élüzem” hivatalvezetője —, 1890 körül épült ez a hivatal. Az akkori körülmények között a gyár és néhány tisztviselői ház kiszolgálására megfeleltethet, ahol négy postakiadó és öt kézbesítő dolgozott.

De azóta eltelt több mint egy fél évszázad. Miskolcot a diósgyőri üzemek ipari nagyvárossá tették és a népi demokrácia oly hatalmas arányokban fejlesztette ki a környéket, hogy valóságos nagyváros lett.

Engedjék meg, hogy néhány számadattal emlékeztessem, hová fejlődött itt az élet. 13 000 lapot, 924 000 hírlapot, 300 000 közönséges, 22 300 ajánlott, 112 000 díjlelt küldeményt és 10 000 rádióelőfizetőt szolgált ki a posta az elmúlt negyedévben. Ezt az óriási forgalmat 24 tisztviselő és 52 kézbesítő bonyolította le. A meglehetősen rossz

munkakörülmények között is oly jól dolgozunk, hogy most harmadszor lettünk „élüzem”, ebben az épületben. Mert bármilyen furcsán hangzik is, a posta épülete hatvan év alatt egy féltéglányit sem nőtt, sem jobbra, sem balra, sem az ég felé.

Ha már ilyen szépen elsorolta Berde szaktárs, megpróbáljuk elképzelni, amit elmondott. Akinek esetleg ez nehéz volna, figyelje meg jól a képet:

1. Ekkora és egy cseppet sem nagyobb a diósgyőri postahivatal, a „Miskolc 10”. Tévedés ne essék, nem új, „postapalotát” kérnek a Miskolc 10. sz. hivatal dolgozói.

Csak megfelelő munkakörülményeket. Intézkedjenek végre már azok, akik ezt olyan sokszor „megpróbálták”. Nemcsak próbálkozni kell a megoldásokkal. Nem is olyan segítségre van szükség, hogy fessenek és másoljanak. Az 525×525 centiméteres szoba kevés 20 kézbesítő részére. Nyáron még csak kibírható, hogy az ajtón kívül várakozzanak egymásra, míg az előzők elvégzik a munkájukat. De télen ez nem kellemes. Aki nem hiszi, próbálja meg.

2. A képen jól látható, hogy milyen kis területen szoronganak hét íróasztal mellett a forgalmi dolgozók, de látható az is, hogy a feleknek csak

egy sornyi férőhely van a „salterek” előtt. Ennyi hely azért mégis csak kevés egy nagy ipartelep lakói részére, ahol a posta körül már egy városrész épült ki, csak a posta maradt a régi.

Diósgyőri kartársaink nagyon köszönik feletteseik elismeréseit. Az elismerésekre azzal válszólnak, hogy hamarosan remélhetőleg negyedszer is élüzemek lesznek, még ilyen körülmények között is. De az elismeréseken túl valami mást is kérnek: tartson lépést a posta is Diósgyőr fejlődésével.

3. Gondokban fő a feje Berde Béla hivatalvezetőnek. Hisszük, hogy nem sokáig.

ÉRDEKESSÉGEK A NAGYVILÁGBÓL

A világ egyik legnevezetesebb építménye lesz a szovjet főváros új televízió leadójának 500 méteres tornya, amely színes műsort sugároz majd. A szovjet televíziós szakemberek jövőre kezdik meg az építkezést.

A jövő telefonkészüléke. Egy svéd villamosági gyár bemutatta a „jövő” telefonját. A készülékben mikrofon és hangszóró van, az íróasztalon elhelyezve úgy lehet beszélni vele, hogy közel hajolni sem kell. Társsája ugyanolyan, mint a megszokott telefonoké.

A világ legheszédesebb népe. Az alaskaiak többet használják a telefont, mint bármely más nép a világon. 1956-ban egy személy átlag 630 telefonbeszélgetést folytatott. A beszélgetések átlagszáma az Egyesült Államokban 426, az egész világon pedig 51 volt az 1956-os évben.

Drága vécék. A világ egyik leghosszabb telefonbeszélgetését folytatta nemrég egy

ausztráliai állattenyésztő, aki Londonból hívta fel otthoni kollégáját s 3 óra 43 percen át beszélt vele. A telefonbeszélgetésért, amelynek első felében üzleti ügyekről volt szó, második felében azonban a legújabb vicceket köztölték egymással, mintegy 50 000 forintot számolt a posta.

Az első postal levélszekrényt 1766-ban állították fel a berlini „udvari” postahivatal előcsarnokában. Akkoriban Berlinben mindössze 6 levélhordó volt.

Bankjegyvizsgálat ibolyántúli sugarakkal. Egy úgynevezett fluorescens készülék, amelyben 100 wattos kvarcégő ibolyántúli sugarakat termel, fluoreszkáló fényt bocsát ki. A készülék lehetőséget nyújt a gyors és egyszerű vegyi vizsgálatokra és alkalmas bankjegyek, bélyegek, okiratok ellenőrzésére. Segítségével láthatatlan jelzések, feliratok is felismerhetők. A fluorescens készülékeket a magyar Irodagép és Finommechanikai Vállalat gyártja.

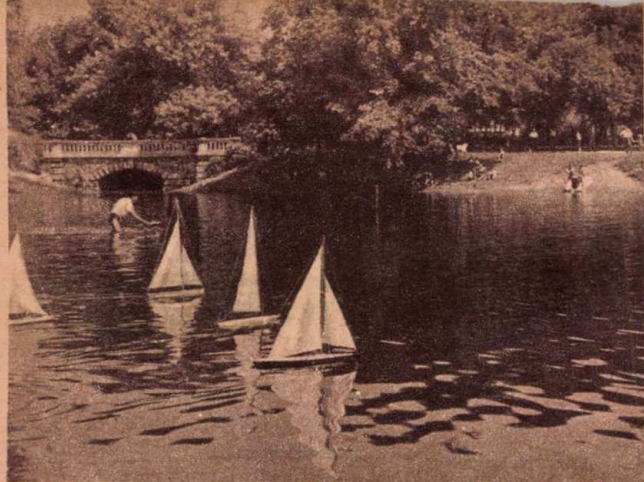

Foto-

pályázatunkra

érkezett

*Kis vitorlások nagy verseny
a városligeti tavon*

A türelem próbája

„Kedves Képes Postás!

Ha képeim a pályázaton megfelelnek, először jelentkezem képeimmel a nyilvánosság előtt” — írja dr. Varga György szaktárs, a Posta Központi Kábelüzeméből.

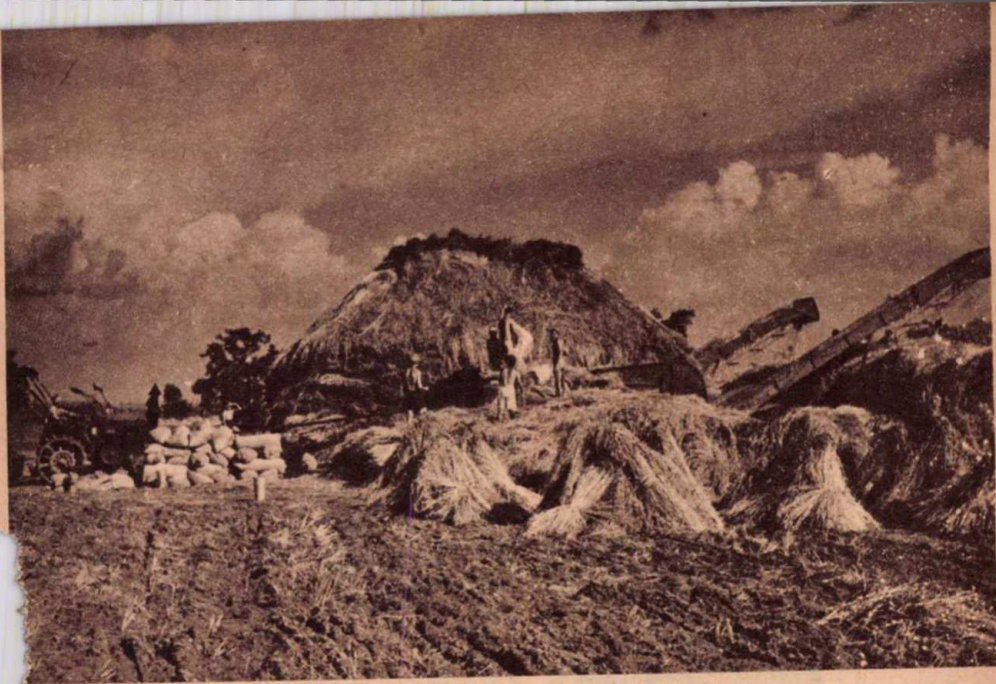
*

Kedves Varga Szaktárs!

Bemutatkozásának nagyon örülünk. Képei tetszenek. Küldjön más-kor is, mert a jó felvételeket mindig szívesen közöljük.

*Nyugalom
a halásztanyán*

Cséplés

Pászthory Lóránt neve nem ismeretlen
kedves olvasónk előtt. Újabban küldött
képei — amelyek most nagyon aktualisak

— még csak jobban öregbítik Pászthory
szaktárs fényképész hírnevét.

Hajnali ébredés a gazdaságban

Izgalmas percek a vizs-

A postás szakszervezet „Erkel Frene” zenelskola növendékei június 22-én vizsgáztak a Chazár András utcai kamaraszínpad dobogóján — tanáraik és a nagyközönség előtt.

Ki kap majd tapsot? És ki nem? — ez most a kérdés, mert egy vizsgahangversenyen a nagy taps a „jó bizonyítványt” is jelenti.

1. A siker érdekében Bodnár Erzsébet II. továbbképzés növendék a vizsga előtt is megszívleli tanárnője oktató szavalt

2. A vizsgahangverseny első felében kezdők és gyerekek hangversenyeznek. Kezdek? Domján Imre első zeneosztályos növendék szép esellő-játékát a tanárok és a közönség nagy örömmel fogadják

3. — Ne Izzulj, Erzsike, még nem te jössz. — De hiába a nyugtató szó. Bodnár Erzsé-

bet a színpadi függő izgatottan „meleg a szék támláján

4. S közben Ga V. z. o. vastapsot mans hegedűkonce-

— Vajon én is ki — gondolja Erzsike a gondolat még iz-

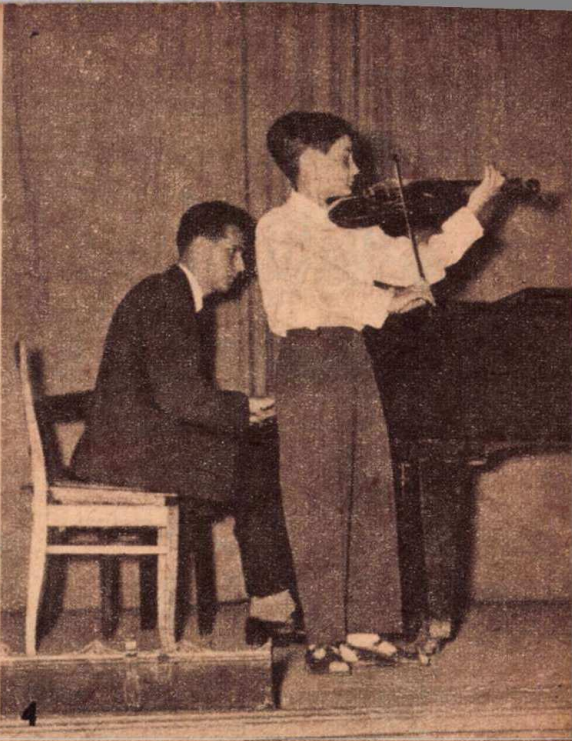
5. A nagy pillanat. gerné Baesák Er nárnő a közönség figyeli tanítványa

6. Sikertült! A közö ez jelenti

7. És mit mutat a biz — Itt nézd, anyu tanultam?

Az édesanya arca árulja el. Lehet elégedett, még ha a bemutatkozás?

8. A jó munkánál talma. Dr. Káldor J iskolai igazgató ki ajándékozik, és grat

én

ny mögött
"újait

zda Péter
arat Ört-
rtjével
apok lyet?
e — és ez
játóbb
Dr. Zellin-
zsébet ta-
y soralból
játékát
inség tapsa

onyítvány?
ukám! Jól

ezt nem
egy szülő
sikerült is

Itt a ju-
ános zene-
ttakönyvet
ulál!

POSTAI NEVETŐSZOLGÁLAT

-HÁT PERSZE, HOGY SZERETLEK, ÉDES...

-IGAZGATÓ ÚR, A HINDU
FAKIR VAN A TELEFONNÁL!

-A FELESÉGED KERES,
WINNETOU!

-HÁT BESZÉLJEN MÁR, AZ ÉG
SZERELMÉRE!

-A FÉRJEMET HÍVTAM, DE HARAGBAN
VAGYUNK ÉS NEM BESZÉLÜNK EGYMÁSSAL!

MADARAS JÓZSA

megváltozik

A felvételi terem tompa moráját hirtelen éles hang hasította át:

— Semmi köze hozzá! Jobb lesz, ha elhordja magát... maga...

Keserves zokogásba fúltak a szavak és az ablaknál sorakozó felek arckifejezésén döbbsent csodálkozás volt.

Amilyen villámszerű gyorsasággal röppentek szét a helyiségben a postára nem illő hangok, oly hamar jelent meg a sértett fél a vezető előtt.

— Elégtételt követelek a hármask munkahely kezelőjének sértésért.

A vezető sajnálkozott, és beszélt. Összes érveinek hatására a panaszos végül is megnyugodott. Mike János vezetőt azonban nem hagyták nyugodni gondolatai.

— Mi lehet az oka? Ez a pontos, szorgalmas Madaras Józsa egy hónapban belül immár harmadszor ragadtatja magát hangos szóváltásra. Elfejtette volna már, hogy milyen nehéz volt legutóbb is helyreállítani a békét. Akkor oly szépen megértette, hogy a posta jó hírvének megrontásán túl önmaga erkölcsi értékét is eltékozzolja, ha nem tartja féken indulatait. Ne emlékezne már a két hét előtti fogadalmára?

— Nem felejtettem el — jelentette ki Józsa még mindig dacosan a zárás után, amikor főnöke ismét szóba hozta az esetet. — Nem vagyok bolond eltérni az olyan szem-

telenséget, amit az a vörös orrú hozzámmal vágott.

— Ejnye, ejnye... ne ilyen tüzelve... — csitította Mike János Józsat.

*

Hogyan is történt?

— Legalább tízen türelmetlenkedtek már nálam a sorban. Egyszer csak megzörgeti valaki az ablakomat, hogy milyen bélyeg kell az ő kanadai expressz ajánlottjára — és már nyújtotta is a levelet. Láttam, hogy soron kívül jött. A ragszámragasztással, mérlegeléssel, feladóvevény kezelésével a többiek idejét loptam volna el. Ezért mondtam, hogy menjen a sor végére. Felforrt, hogy „minek vagyok itt, ha választ sem tudok adni”. Úgy elötlött a méreg, hogy nem volt időm megválogatni a szavakat.

Józsa igazat mondott. A panaszos sem állított többet ennél. Inkább kevesebbet annyival, amennyi a vitából őt terhelte.

Mike János emlékeiben megjelent egy biztos fellépésű úr, aki évekkal ezelőtt hányaveti hanyagsággal dobta be hozzá a postautalványt, a jelzetnél jóval kisebb összegű készpénz kíséretében. Emlékezve az esetre, most is beleizzadt az akkori vita izalmába, amelynek végén az úriember belsőszébéből véletlenül előkerült a hiányzó bankjegy. Elvonultak képzelete előtt a mások rovására mindenáron soronkívüliséget igénylők, a pénzszámláláskor könyörtelenül zavaró közbeszólók, a bőbeszédű interurbánózók, akik a három perc feletti idő megfizetéséért összeköttetéseikkel fenyegetőztek.

Nem, Madaras Józsa nem kap ezért selejtet. Az ismétlődést azonban meg kell előzni.

— Tudom — mondta Mike —, nehéz uralkodni az idegek felett. De tapasztalatok sora igazolja, hogy

higgadsággal, barátságos közelledéssel leszerelhetjük a legzsémbesebb ügyfelek rosszindulatát is. Gondoljon a görög meséköltő bölcs szavaira. Pályám elején nekem is ezt adta öreg főnököm útravalóul: „A nap gyorsabban levéteti veled köpnyөгed, mint a szél.” Látja — figyelmeztette Józsa —, ha nem okos szóval állítja pellengérré a tolakodókat, még a többiek sincsenek rokonszenvvvel maga iránt. Hiába volt magának igaza, a történetek után a fültanúk egy része maga fölött tört pálcát. De ha egy árnyalattal barátságosabban küldi el azt az embert, akkor nem került volna sor a kölcsönös sértegetésre.

Józsa elgondolkodott.

— Igen, tudom! Magam is érzem... magam is sokat harcolok a hirtelenségemmel. De tessék elhinni...

Majdnem elsírta magát.

— Hiába igyekszem otthon figyelmes lenni, hiába dolgozom többet, és hiába vagyok türelmes. Nincs nyugtom. Zavarnak otthonról a rokonok: kicsi a lakás, menjek, keressék magamnak szobát. Fáradtan, feldúltan ülök mindennap a munkahelyemre és így kell értéket, pénzt kezelni.

Borult tekintettel elhallgatott.

— Miért nem szólt erről nekünk — mondta a főnök. — No nem baj — vigasztalta —, jobb később, mint soha. Majd segítünk rajta.

*

Néhány nap múlva, amikor Józsa délutános volt, Mike János a szakszervezet elnökével elment Józsa lakására. Rideg közönnyel, önző szívtelenséggel találkoztak ők is. Nem sikerült változtatni semmin.

Mégis meg kell menteni ezt a jobb sorsra érdemes fiatal dolgozót, sőt ki kell menteni ebből az embertelen környezetből.

Ha így nem sikerül, valahogyan másként...

*

A levélkézbesítők sorra kérdezősködtek az ismerős címeken és egy hét sem telt bele, Madaras Józsa új lakásba költözött. Öreg, nyugdíjas tanárnő fogadta otthonába. Albersként került oda, de jósága, figyelmessége annyira megkedveltette őt a szállásadójával, hogy hamarosan családtagnak tekintették.

Azóta mindig derűs arccal látják Józsa a munkahelyén. Nincs az a morózus ügyfél, ki fel ne engedne fagyosságából, ha Józsa barátságos hangját hallja, vagy mosolyát látja. Akaratereje gyorsan leküzdötte felismert hibáit.

Így történt, hogy Józsa arcképe hamarosan a hivatal legjobbjait üdvözlő neonfényes vitrin díszhelyére került.

Fekete Attila

POLGÁR ISTVÁN:

LEÁNY zászlóval

Szülővárosom postáján történt, valamikor ezerkilencszáznegyvenhat első felében egy télvégi napon.

Talán a hideg kergetett a postára, hogy félpercre megöleljem a langyos fűtőtestet, meleget gyűjtve a további úthoz, mely még előttem állt; talán valakire vártam — már nem emlékszem. Annyi tény: ott voltam a postán és jutott időm arra is, hogy alaposabban körülnézzek.

A félretolható üveglak mögött serényen folyt a munka, percegett a toll, koppangattak a ríktől nyelű bélyegzők, körülöttem meg kapkodva siettek fel s alá az utcáról beverő ő, hidegsípelt emberek, akik hivatalos ügyeikkel bajlódtak, holmi kétségbeesett levelekkel, lerongyolt sarkú csomagokkal, félelmetes táviratokkal.

Közelemben, a telefonfülke szomszédságában volt egy íróasztalféle deszkalap, írt rajta valaki és éppen most indult meg érrefelé: amolyan nyűttgúnyás, szegényforma parasztember, valamiféle újjazda, aki abban az időben kezdte csak megszokni, hogy egyenesen járjon, mert ő is ugyanolyan ember, mint mások.

Akaratlanul is a parasztember mellé sodródtam, aki kezében csekklapot és az infláció néhány gyűrött termékét szorongatva a be- és kifizetések ablakához tartott. Letámaszkodva a párkányra, szinte szorongva nyújtotta befelé papírját és pénzét. Az ablakon túl felpillantottak, de nem hagyták abba az írást: a parasztember hát várt türelmesen. Ebben a percben lépett be a posta ajtaján egy jól öltözött férfi, sejtetően valamiféle agyafúrt ügyvéd figura, aki bizonyos enyhe pök-hendiséggel gombolta ki kabátját és emelte elő zsebéből a csekklapot meg a pénzt, s ő is nyújtogatta az ablakon befelé. Ott túl most is felpillantottak s néhány másodperc múlva félre is tették a munkálkodás alatt levő számoszlopos papírlapokat.

— Mi lesz most? — fogott el a kíváncsiság és valósággal izgatottan lestem a fejleményeket.

Láttam a két kezét, a puha, ápolat, aranygyűrűvel ékes kezét, s a másikat, a durvát, az ápolatlan, a fekete repedésekkel és fekete szélű körmökkel éktelenkedőt, amint egymás mellett benyúltak az ablakon és majdnem összeérve reszkettették a pénzt meg a csekklapot; s láttam a

vizsgálót, a fiatal nőt, előrehajolva az asztal fölött, kissé kövérkésen, észrevehetően kesernyés hangulatban.

Diadalt reméltem, fellelegeztető megoldást és csak hallgattam, vártam, bár titkos refleksiókkal szerettem volna segíteni a vizsgatevőnek.

És akkor a fiatal nő ismét felfigyelt. Ott meredt előtte a két kéz, mely annyira különbözött egymástól, ott ajánlkozott, kéredezgett mindkettő. A puhábbikon megvillant a vaskos arany, mintegy jelentkezőn és figyelmeztetőn, toliakodással. A lány, aki szemét rájuk szegezte, bizonyosan visszaidézte magában, melyik kezét látta előbb. Mégis az ápolat, a finom kéz-ből vette át a pénzt meg a csekklapot.

Úgy éreztem magam, mint rossz ébredéskor, mikor valami tetszetős álomból vertek fel. Szégyennel, enyhe kábulatban fordultam meg. Zsebre gyűrt kézzel, elcsüggedve hagytam ott a postahivatalt.

De az éles téli fuvallatok hirtelen kizozanítottak. A következő utca sarkánál már azt is tudtam, mint próbálom észretéríteni azt a fiatal postás lányt.

Nyílt hangú, inkább oktató, mint megrovó célzatú cikket írtam megfigyelésemről a megyei lapba. Amolyan színes kis tárcát, amely irodalmi formában, költött nevekkel hétről hétre sorozatszerűen vett ostrom alá egy-egy városszerte, megyszerte tapasztalt torz vagy éppenséggel káros jelenséget.

Kevéssel az írás megjelenése után aztán meggyőződhettem arról, hogy az íngét magára vette az, akinek szántam.

Valamelyik nap hivatalomban a telefonhoz hívtak. Gyanútlanul emeltem fel a kagylót s jelentkezésem után egy feldühödött, marón gúnyos tónusú női hang orgonált a fülemben:

— Na, boldog, kisöreg, hogy kiírt az újságban? Ezért biztos valami magas kitüntetést is kap majd, mi? Hát vegye tudomásul, hogy engem nem érdekel sem maga, sem a cikke. Nem töröm, hogy munkámba beleszóljanak, érti? Különösen olyanok nem, akik magyarul se tudnak helyesen! Mert mi az, hogy „el fog jönni”? Így beszélünk magyarul?

Azzal le is tette a telefont.

Elvörösödve próbáltam visszahívni, de ő, amint meghallotta a hangomat, szó nélkül újra lecsapta a gagyolót.

Cselhez folyamodtam: mondani-valómat ráírtam egy csekklapra és egy délelőtt, mintha fizetni akarnék, benyújtottam az ablakán. Tartózkodóan átfutotta, aztán sebesen összegyűrte. Idegesen olyasféle mozdulatot tett, mintha a fejemhez akarná vágni, de az utolsó pillanatban meggondolta magát és a papírgombócot íróasztala fiókjába seperté. Holmi győzelemfélének könyveltem el e mozdulatot.

Néhány nap múlva az utcán találkoztam a lánnyal. Kihívóan elfordította a fejét és nem fogadta köszönésemet.

*

Később elkerültem a kisvárosból és csak négy esztendő múltán vetődtem ismét néhány hétre vissza. S mikor egy nap a posta előtt haladtam el, eszembe jutott a hajdani incidens.

— Vajon még mindig haragszik rám? — izgatott a kérdés és behajtott a posta kapuján.

A régi helyén ült a lány. Mindjárt elém tűnt lágy vonalaival és az írás közben előreeső, barna hajával, melyre a világító tető egyenletesen elosztva hullatta alá a fényt. Az asztal sarkán, kerek talpú állványon kicsi zászló magaslott, ráhímzett aranylő betűkkel hirdette az emberi

munka mindenki által elérhető, tiszteletet parancsoló dicsőségét. Ablakához álltam, kézfogásra készen.

— Üdvözlöm! Azt hittem, már örökre elveszett — ragadta meg a kezemet.

Mintha ellentéte lett volna annak a kesernyész, régi valakinek, aki négy évvel ezelőtt olyan gorombán hadakozott a bíráló szavak ellen.

— Hogy sikerült elérni? — mutatam a zászlócskára, mely ezekben a pillanatokban egyre szebbnek hatott a szürke háttérből kilobogó ragyogásával.

A lány ekkor kinyitotta a fiókját, és elővette belőle azt az újságcikket, meg a gyűrött csekklapot, amelyre annak idején a viselkedésével kapcsolatos megjegyzéseimet írtam. Rájuk tette a kezét s pillanatig mintha arra várt volna, hogy azok szólnának helyette, aztán felém fordult:

— Ezekkel kezdődött. Használt a keserű orvosság. Rávettem arra, hogy hallgassak meg minden szót, amit hozzám intéznek... Így.

Szerettem volna még szólni valamit, hosszasan, de már ketten álltak mögöttem, várva, hogy hivatalos ügyekkel sorra kerüljenek.

— Ezután is jó munkát — szorítottam meg újra a kezét és ahogy távolodtam, ismét és ismét visszatekintve, még láttam, hogy a lány a kivágott újságcikket, meg a gyűrött csekklapot gondosan összehajtva visszatesszi íróasztala fiókjába.

Betűrejtvény

Jóska bácsi

csizmái

A harmincas évek elején történt a komáromi pályaudvaron. Mint ifjú postás a pályaudvari hivatal rovatolója voltam ezen az éjszakán. Serényen raktuk a csomagokat a Budapest—Győr között közlekedő mozgókocsiba. Szépen haladt a munka, amikor egy váratlan esemény egyszerre megzavarta a munkát. Az örökké viccelődő Jossinak eszébe jutott Józsi bácsi csizmáinak története, és hogy heccelje az öreg postást, odakiáltott a csomagokat átvevő mozgósnak:

— Jóska bácsi! Mi is volt azokkal a csizmákkal?

Józsi bácsit elfutotta a méreg. Kiabálni kezdett, dült, fült, és a munkát abbahagyva már majdnem tettelegességre szánta magát. Akik ismerték a történetet, jót nevettek Józsi bácsi mérgén, és amikor elment a vonat, elmondták nekem is a csizmák történetét.

Mozgós kora előtt Józsi bácsi rendőr volt. Egyszer lopáson tettenért egy falusi cigányt, és büszkén kísérté volna a városi kaszárnyába. Forró nyári nap volt. Jóska bácsi elfáradt a hosszú úton, izzadt a vas-tag mündérijében. Egy útmenti vadkörtefa árnyékában végül megállt:

— Pihenő! — adta ki a parancsot.

Letelepdedtek.

Jóska bácsi letette a csákóját, kigombolta a zubbonyát, de még így sem érezte jól magát. Lehúzta a csizmáit és kényelmesen elhelyez-

kedve hallgatta a cigány hízeltkedő történeteit. Aztán abbahagyta a beszédet és elaludt.

Józsi bácsinak is jól esett egy kis bóbiskolás a vadkörtefa árnyékában. El is aludt. Talán még álmodott is valami szépet.

Amikor felébredt és szétnézett, nem látta a cigányt sehol.

— Hol vagy, cigány? — kérdezte.

Választ nem kapott. Józsi bácsi, mintha csak hideg vízbe lépett volna, felocsúdott az álom visszamaradt bódulatából.

— Hol a cigány? Hol a cigány? — kiabált, bár nem volt a közelben senki.

— Meglógott a bibas — magyarázta magának. — Node most már mindegy. Fontos, hogy jól kialudtam magam.

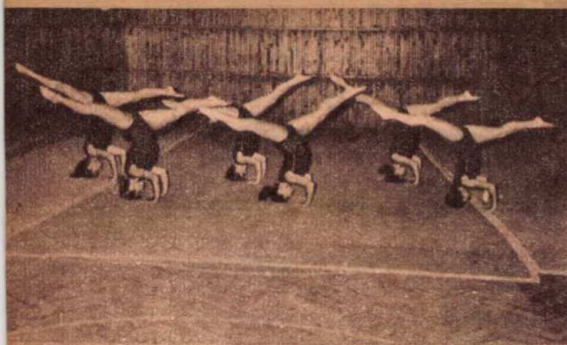
Készülődne ő is. De hol a csizma? Keresi, de hiába.

— Ejnye, az ántiját — fakad ki. — Nem vagy tán olyan gazember, hogy még a csizmámat is meglógattad. — Hiába volt a kételkedés, a csizma nem volt sehol.

Így következett be az a nevetést fakasztó komédia, amire Józsi bácsi nem szívesen emlékezik.

Cigány nélkül, csizma nélkül, fogatkozott harci díszben, mezítláb masírozott be Józsi bácsi a városi kaszárnyába.

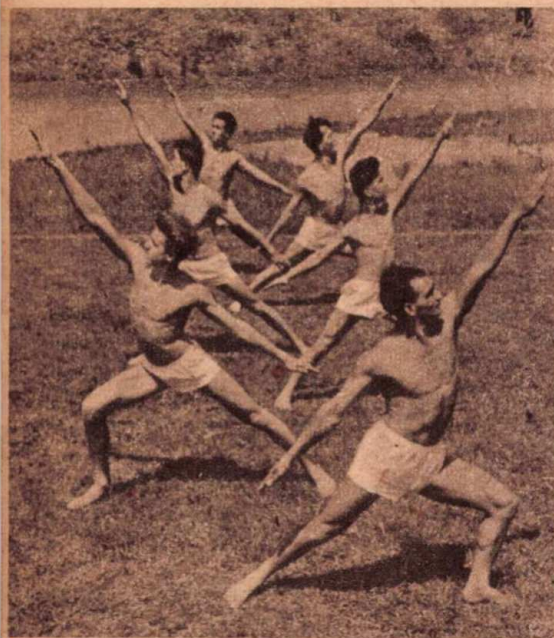
Papp László
Győr

Részlet a női közös műszabadgyakorlatból

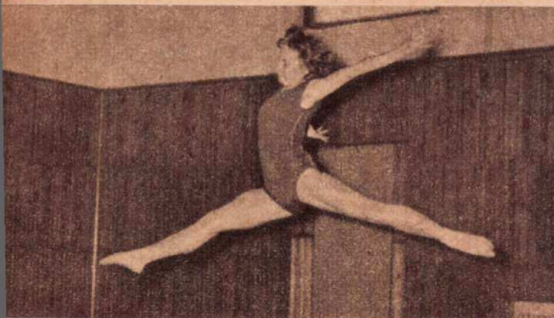

Balikó Györgyi felemáskorlát-gyakorlata

Férfi csapatunk tagjai: Barát Iván, Jakab István, Havas Lóránd, Keleti József, Mester János, Tóth Tihamér

Kovács Éva: terpeszugrás talajon

POSTÁS sportalók GANDBAN

A Belgiumban megrendezett nemzetek közötti tornász vetélkedésen a magyar színek képviselésére postás versenyzőket kértek fel.

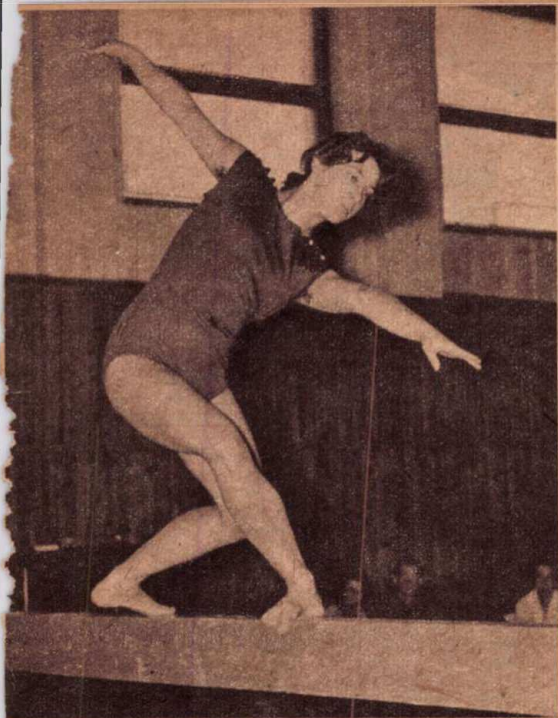
A FRBG versenyén férfi és női tornászcsapatunk igen szépen szerepelt és a legjobb.....

helyezést érték el.

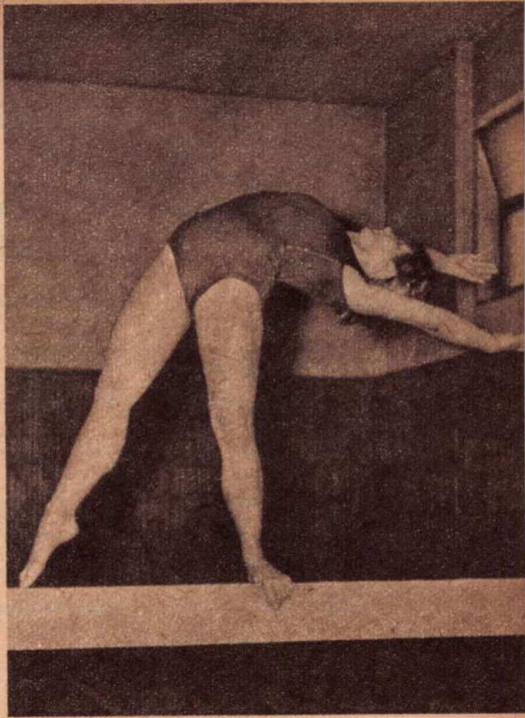
A Postás SE színeit és jelvényét viselő tornászainkat a nemzetek közötti verseny kötelező és egyéni gyakorlatai közben mutatjuk be.

Kovács Éva, Förstner Klára, Marton Vera, dr. Kovács Lászlóné, Solymosi Ottó edzők, Balikó Györgyi, Zsáry Éva, Gerő Márta

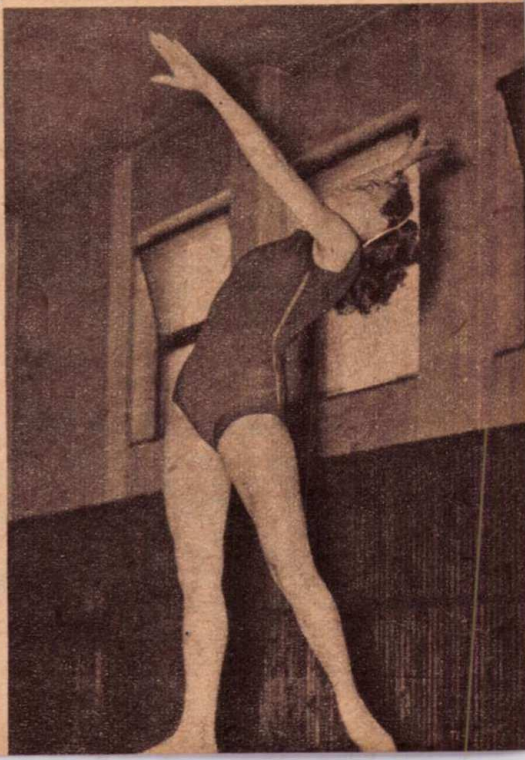
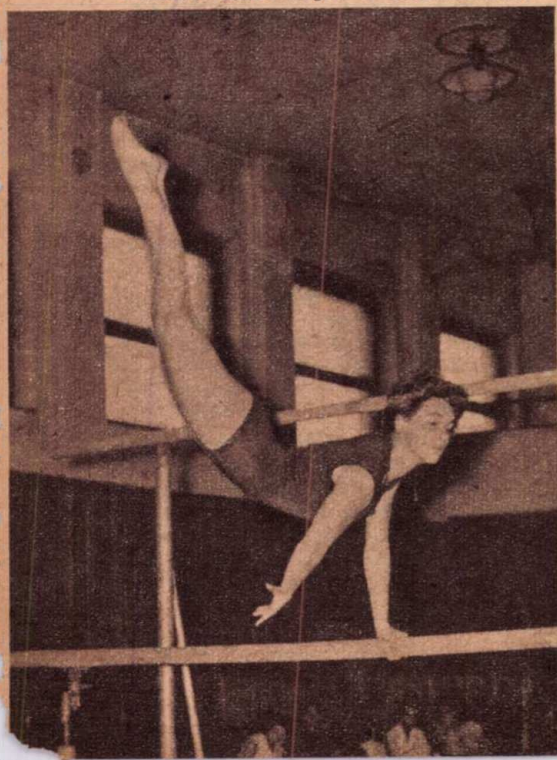

Zsáry Éva : plasztikus mozdulat a gerendán
Förstner Klára : leugrás a felemáskorlátról

Gerő Márta : gerendagyakorlat közben
Marton Vera : a gerendán

Postás

Asszonyoké a szó

Röviden a gyermek- nevelésről

Már két-hároméves korban önállóságra nevelhetjük gyermekeinket. Öltözködjön, mosakodjon csak egyedül! A házi munkában is adja kézhez édesanyjának pl. a lapátot, seprőt, hozzon be fát. Így hat-hétféves korában (minden megerősítés nélkül) sok hasznát vehetjük gyermekeinknek a házi munkában. Az elvégzett munkáért soha ne ígérjünk pénzt, mert megszokja és később semmit nem akar segíteni fizetés nélkül.

Neveljük gyermekeinket takarékoságra, helyes életmódra, tiszteletadásra, szeretetre. Hogyan? A gyermek lásson mindig jó példát a szülőktől, mert a szülők életéből tanul elsősorban.

Dienes Istvánné
(Dunaharaszti)

Hogyan osztom be a fizetésemet?

Először az életszükségleti cikkeket vezem figyelembe, így: élelem, lakbér, fűtés, világítás. Ha erre a pénzt felretettem, a fennmaradt összeget elosztom ruhára, szórakozásra, lakberendezésre.

Sok asszony van úgy, hogy közvetlen fizetés után a pénzt könnyebben költi és a hó utolsó napjaiban kölcsönből él. Ez igen rossz beosztás.

Tanácsom az: vezessünk egy füzetet, amibe pontosan beírjuk a bevettelt és a kiadást. Így tudjuk, hogy a következő hónapban hogyan is osszuk be a pénzt, hol lehet és hol kell takarékoskodni, hogy a fizetés összegénél ne költünk többet.

Jó, ha mindig van egy kis takarékpénzecsénk. Egy háztartásban igen sok az előre nem látott kiadás, amikor jó elővenni a meglevő pénzt. Nem kell mindjárt kölcsön kérni, amit nagyon nehéz megadni.

Vaszlly Lászlóné
(Miskolc)

TAPASZTALATOK

Hogy a húst a leggyeektől megvédjük, citromlevet csöpögtessünk rá s dörzsöljük be vele. Így bátran kint hagyhatjuk, a légy nem száll rá. A hús izére ez nincs semmiféle befolyással, és jobban állal nyáron. (Szegegn Anna, Balassagyarmat.)

Nem fog odakozmászolni a tej, ha a tejeslábas alját belülről kevés zsírral bekenjük. (Szegegn Anna, Balassagyarmat.)

Az ágytoll napfürdőztetése nem jó, annak ellenére, hogy a legtöbb háziasszony törvénytartónak tartja. Az erős napfény elvonja a toll finom zsírtartalmát, a toll törékenyebb lesz és elősegítjük a porosodását. Ezért az ágyneműt vagy félárnyékban szel-
lőztessük nyáron,

vagy takarjuk le lepedővel. Kivétel a beteg ágyneműje. Ennek égető napra van szüksége, mert az öli meg a bacilusokat. (Nánási Attiláné, Budaörs.)

Amíg meleg, ne vágjuk fel a kalásost. De ha mégis szükséges volna, a kést márt-
suk forró vízbe, vagy melegítsük át gyorsan, töröljük meg és így vágjuk fel meleg késsel. Így szeletelhetjük a puha kenyeret és a kelt tésztákat is. (Lukács Sándorné, Budapest.)

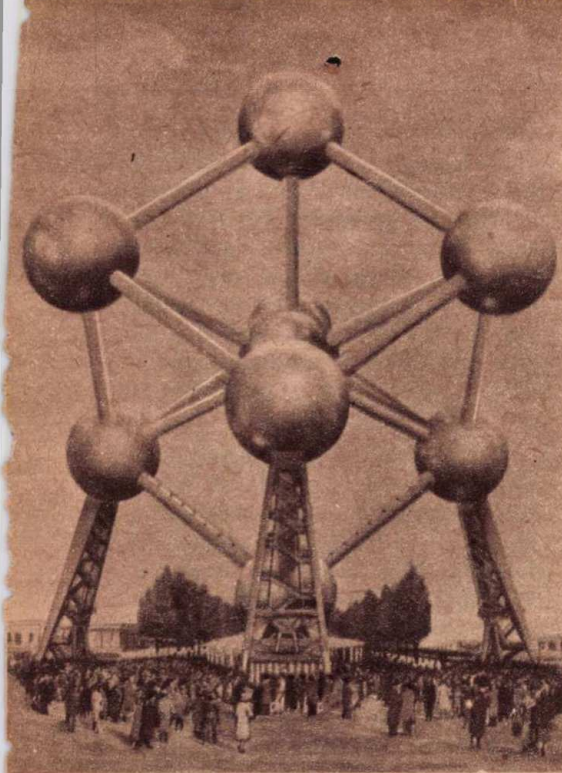
Nem fő szét a burgonya. Némelykor a burgonya olyan puha, annyira szétfő, hogy nem lehet karikára, vagy kockára vágni, bármennyire is ellenőrizzük a fővést. Ez ellen úgy védekezzünk, hogy sőt tesszünk a vízbe, ha héjában főzzük, vagy kevés ecetet, amikor hámozva fő. (Lukács Sándorné, Bp.)

RECEPTEK

Olesó tizóral. Bármilyen húsból vagy májból pörköltet csinálunk, és azt füstölt szalonnával kétszer átdaráljuk. Egy kis borssal és reszelt hagymával ízesítve kenyérre kenhető jó tizórai lesz. Megcsinálhatjuk darált töpörtyűből is. (Gödölle Károlyné, Bp.)

Paprikás túró. A friss tehéntúrót villával jól összetörjük. Fél kg túróhoz 1 dl tejfölt, 5 dkg vaját, egy kávéskanál piros paprikát, nagy fej reszelt vöröshagymát, izlés szerinti mennyiségű sőt és köménymagot teszünk. Jól összekeverjük. Kenyérre kenve tavasszal retekkel, nyáron paprikával igen izletes vacsora. (Özv. Serbán Pálné, Eger.)

Málna hidegen eltéve. 1 kg málnához fél liter vizet teszünk. ½ dkg szalicillal, 2 evőkanál ecettel összekeverjük és 24 óráig állni hagyjuk. Lecsepegtetjük és 1 kg cukorral összekeverve, amikor a cukor már elolvadt, üvegekbe rakjuk és lekötjük. Kész az igen finom téli csemege. (Bogláry Sándorné, Győr.)

A kiállítás Atomium-építménye

Brüsszeli

HIRADÓ

A postások nemzetközi sportegyesülete, a L'UNION INTERNATIONALE SPORTIVE DES PTT ezúttal Brüsszelben rendezte meg 15 km-es távon a nyolcadik gyaloglóbajnokságát. Az induló 10 ország 60 versenyzője között öten képviselték jó eredménnyel a magyar színeket. A nagyon nehéz teren Deák Ferenc harmadik, Szabó József kilencedik helyen végzett. A vándordíjat, amelyet két évvel ezelőtt Svájcból a magyarok hoztak el, ezúttal a nyugatnémeteknek adták át. Két év múlva Jugoszlávia rendezi meg az érdekes, és igen nagy erőfeszítést kívánó sport nemzetek közötti vetélkedését.

Deák Ferenc
(3)

Szabó József
(9)

Stefanik Pál
(16)

Faragó Tibor
(22)

Presmayer József
(37)

Ilyen viadukton halad át a brüsszeli nemzetközi útvonal

Brüsszeli városkép

ÜDÜLÉSHEZ, NYARALÁSHOZ

Megjött a meleg nyár s a mi postás asszonyaink és lányaink közül is igen sokan részesülnek az idén a balatoni pihenés örömeiben.

Szerintem nem célszerű, hogy ha nagy bőrdöccel, szatyrokkal és táskákkal felpakolva megyünk üdülni, pihenni. Teljesen fölösleges magunkkal vinni két hétre az egész ruhatárunkat. Ezzel kapcsolatban szeretnék néhány hasznos tanácsot adni.

Az útikosztyumon és ünneplőruhán kívül — ezek valóban nélkülözhetetlenek — a pongyola, a fehérnemű és az esetleges lehűlésre számítva egy pulóver és egy strandegyüttes teljesen kielégítő felszerelés.

*

A bemutatott strandegyüttes anyagának kiválasztásánál állapítuk meg azt, hogy mely színek illelnek hozzánk. Ne menjünk feltétlen a divatszínek után. Nem biztos az, hogyha Klárikán jól mutat a kék, nekem is, illetve másnak is előnyös a kék. A strandruha anyagának molettebb nők is nyugodtan választhatnak élénk, friss színeket, csak ízléses legyen az összeállítás.

Először is csináltassunk egy fürdőruhát. Ez jobb megoldás, mintha készen veszünk, mert nem áll fenn az a veszély, hogy itt-ott bő. Az egyik fazon: egy vagy két színű

vászon, élénk, elütő zsinórdísszel, divatos szoknyanadrág megoldással. Csináltassunk hozzá ugyanolyan színű szoknyát. Ha a fürdőruha sárga, zöld dísszel; ha a szoknya zöld, sárga dísszel vagy fordítva. A szoknyán is zsinórdíszítés van. Hozzá egy kívül hordható, lezser szabású bő blúz, szintén ugyanolyan dísszel, mint a fürdőruhán és szoknyán látunk.

A másik fazon egy csíkos kosztümruga, elől végig gombolt. A hozzá tartozó szoknya a csíkok színével egyező és a fürdőruha gombolása folytatódik a szoknyán. Ennél is kell még egy bő, végig gombolt csíkos blúz és készen vagyunk a fürdőruhával. A szoknyát hordhatjuk blúzzal, de lehet anélkül is, úgy is csinos a strandon. A szoknya hordható külön, egy színű blúzzal, vagy egy színű szoknya más tarka blúzzal.

A halásznadrág-együttes viselete is nagyon divatos. Hogyha a halászbúzt a strandon kigombolva hordjuk fürdőruhával, nem kell hozzá külön strandkabát sem.

Ha megnézzük a fazonokat, magunktól is megállapíthatjuk, hogy az egyszerűség mellett is nagyon ízléses, praktikus együttes. Ha kiszámítjuk, hogy egy méter karton 24—45 forint, egészen olcsón előállíthatjuk. Ezek a fazonok nagyon szépek. Szép anyagból elkészítve, sok örömünk lesz egy ilyen strandegyüttesben.

Jó szórakozást, kellemes nyaralást és sok pihenést kívánok.

Salgó Györgyné
(Kecskemét)

G második nyári fejtörés

A KÉPES POSTÁS KÉRDEZ

Egy könnyű kérdés: ki adhat fel hírlap-táviratot?

Egy nehéz kérdés: mióta van előfizetés napilapokra

BETŰREJTVÉNYEK

zűr-zavar ba
—g

nem
áááááááááááááááá

ÉS

Elérhető pontszámok

Keresztrejtvény. Beküldendő sorok:
vízszintes 1, 13, 16, 33, 49, 73,
függőleges: 1, 3, 30, 66 50 pont

A KÉPES POSTÁS kérdez:

könnyű kérdés 20 pont

nehéz kérdés 40 pont

Képrejtvények: első 20 pont

második 30 pont

Szórejtvények 9 darab 5—5 pont 45 pont

205 pont

A Képes Postás kérdez és a képrejtvények kérdéseire részletesen is lehet válaszolni. Ha a felelet értelemszerűen megközelíti az igazságot, már díjazzuk.

Az első nyári fejtörés feladványunk helyes megfejtései

Kép- és szórejtvények: darabszám, megveszőzött szerencsen, bennfentes, borralaló, érvélés, dupla vagy semmi, korcsolya.

Könnyű kérdés: feladott táviratot csak akkor lehet visszavonni, ha a felvevő hivatal még nem továbbította.

Nehéz kérdés: a Himálaja hegységben levő Pharijongot faluban van a világ legmagasabban fekvő postahivatala 5000 méter magasságban.

A helyesen megfejtők névsorát a júniusi és a júliusi megfejtők pontszámainak összegeztése után közli az augusztusi Képes Postás.

ség ség T
L

kocsm
k i s k ö z s é g

—n
szülött ai —n

S
G

dolog y
óda

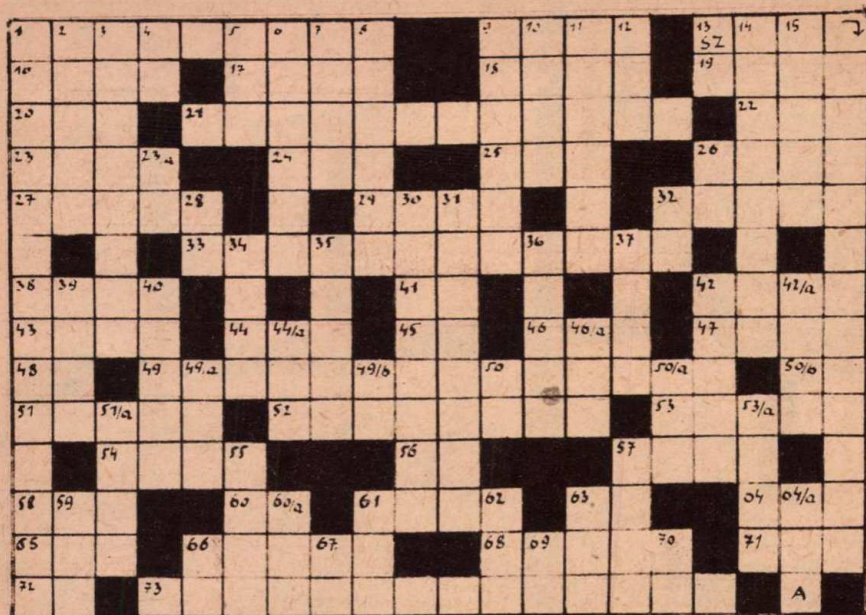
Beküldték: Nóbik Ferenc, Budapest,
Kerekes Sándor Kísújszállás

Képrejtvények

1. A Képes Postás 1958 májusi számában hol cseréltük fel a képaláírásokat?

2. Mi a címe annak a mesének, amit a kép ábrázol (diafilmm is készült róla).

Vízszintes sorok

1. Nagy esemény volt szakszervezeti életünkben (folytatása a vízsz. 13., 21. függ. 3. sorokban). 9. Ábrahám Béla jótékony. 16. Főtitkárunk. 17. Mesebeli törpe. 18. Hold — latinul. 19. Illetéket fizet (-ik). 20. IKS. 22. IRE. 23. Női név. 24. Óta betűi keverve. 25. Gyom (fordítva). 26. Ez is király. 27. A Lánchíd építője magyarosan írva. 29. Inda (keverve). 32. Hordana (fordítva). 33. Posta technikai. 38. ZKOU. 41. Jövendőmondó — de csak a mássalhangzóit. 42. Lop. 43. Veszedelem. 44. EBM. 45. Les (csak a mássalhangzóit). 46. Rag (fordítva). 47. Csak a fele terefe. 48. Vallásrövidítés. 49. Magyar postamórnók találománya. 50/b. Igeköte. 51. Női név. 52. Társaság — idegen megnevezéssel. 53. Eladó. 54. Kutya teszi. 56. Fontos ipari növényünk mássalhangzóit. 57. Szovjet repülőgépmárka (fordítva). 58. TMH. 60. Szintén. 61. Francia szó, a végén e-vel. 62. Francia személyes névmás. 64. Bárkalakó (végén ékezettel). 65. ÁEA. 66. Fegyvernem. 68. Népszerű színész. 71. Angyal rang. 72. Kétes! 73. Ötven éve fennálló intézményünk névelővel. 74. AV.

Függőleges sorok

1. Ez is a mi feladatunk (névelővel). 2. Ez nem mennyország. 3. Vízszintes 1. folytatása. 4. Sin mássalhangzóit. 5. Szeretek — latinul. 6. Brazil kávékivitel hely. 7. Borsod megyei község. 8. Több európai állam pénzgysége. 9. Aki ezt teszi, nem éber. 10. Gabona. 11. Erre épült Velence (fordítva). 12. Német névelő. 13. Kártyalap (ékezet nélkül). 14. Magyar költő. 15. Primőr.

44/a. Cipésszárszám (ékezettel). 28. Kézpénz. 30. Ebben számoljuk el pl. a flókbérleti díjakat. 31. Egyiptomi gát. 32. Tojás — németül. 34. Szovjet város. 35. Danaos et dona ferentes. 36. Északi állam fővárosába való. 37. Apátlan-anyátlan. 39. Tarlón látható gabonacsomó. 40. A Szovjetunió egyik népe. 42. Mezőgazdasági munkás (fordítva). 42/a. Kézműiparos. 44/a. BYC. 46/a. Vonatközü névmás. 49/a. G-vel férfinév. 49/a. Hosszú csőrű vizisárnyas mássalhangzóit. 50. TN. 50/a. Komárom megyei község a Duna mellett. 51/a. Egyesek szerint ez teszi az embert. 53/a. Szavazóhelyiségben van. 55. Európai államférfi. 57. Forma. 59. Nem ez. 60/a. Fűfélé. 61. Láz — keverve. 62. RKE. 63. Ételenk van. 64/a. Időmérés. 66. Utolsó posta. 67. ST. 69. AN. 70. Olasz névelő. 26. Ugyanaz, mint a vízsz. 56.

A képeket, ahol más aláírás nincs, ALMÁSI LÁSZLÓ készítette

Képes Postás. A Szakszervezeti Tájékoztató képes melléklete

Kiadja a Postások Szakszervezete

Felölös kiadó: Horn Dezső

Szerkesztőség: Budapest,

XIV., Cházár András u. 13.

Telefon: 428-777.

Megjelent 12 000 példányban

58/6524 — Egyetemi Nyomda mélynyomása, Budapest — F. v.: Janka Gyula

Fazekas Imre :
A vezetékes rádió főgőze